

**TC
BEYKENT ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
SİNEMA – TV ANASANAT DALI**

HİŞT HİŞT (KURMACA KISA FİLM)
(TÜKSEK LİSANS TEZİ)

Tezi Hazırlayan
Ruhi Engin ÖZMEN

İSTANBUL – 2010

**TC
BEYKENT ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
SİNEMA – TV ANASANAT DALI**

HİŞT HİŞT (KISA FİLM)

(TÜKSEK LİSANS TEZİ)

Tezi Hazırlayan
Ruhi Engin ÖZMEN

Danışman
Yrd.Doç.Dr.Cengiz ASİLTÜRK

İSTANBUL – 2010

YEMİN METNİ

Sunduğum Yüksek Lisans Tezimi, Akademik Etik ilkelerine bağlı kalarak, hiç kimseden akademik ilkelere aykırı bir yardım almadan, bizzat hazırladığıma and içerim.

Aday: Ruhi Engin ÖZMEN

HIŞT! HIŞT!

Tezi Hazırlayan: Ruhi Engin Özmen

Özet

Sait adındaki kahraman, bir gün kırlarda gezmeye çıkar. Hava açıktır. Sokaklardan geçer. Kırlık bir alana ulaşır. Arada bir “hişt” diye bir ses duyar ve ilgilenir. Böylece yürür, dolaşır, kır ve bahar ortamının tadını çıkarır. Sonra bir tanıdığına rastlar ve sohbet eder. Önce “hişt” diyenin o olduğunu sanır. Tanıdığı da ondan kuşkulandır. Konuşurlar. Hal hatır sorarlar. Birkiler, böcekler ve kuşlar sohbet konusu olur. Sait vedalaşırken yine “hişt” sesi duyarak adamdan şüphelenir, ama kendisine “hişt” diyen o değildir. Sonra da şakalaşarak birbirlerine “Hişt! Hişt!” derler.

İnsanlar için bir, “hişt” sesinin önemli olduğunu fark ederler. Sait oradan ayrılır. Sonsuz bir ıssılıkta yürürken “hişt” sesi duyar. Dönüp bakmaz. Bu, belki de onun kalbinin sesidir.

Hikâye görüntü ağırlıklı filme alınmıştır.

Anahtar Kelimeler: Sait, Adam, Hişt, Kuş

HIŞT! HIŞT!

Presented By: Ruhi Engin Özmen

Abstract

Said by the name of the hero, a day out in the country to visit. The air is clear. Sait Through the streets. Reach the common area. Meanwhile a "tush" he hears a voice and are interested. Thus walking, walks. Spring break and enjoy the environment. Then he found an acquaintance and chat. Before the "tush" he thinks he is from. The suspect knew him. They speak. Greeting they. Plants, insects and birds, becomes the topic of conversation. Sait goodbye again as "tush" sound you hear. The man is suspected. But her "tush" he is not saying. Then joked with each other, "Tush! Tush!" they say.

For people, "SH" sound is important to realize that the Said is left there. Issılıkta endless walk "tush" to hear the sound. Do not look back. This is perhaps the sound of her heart.

Weighted images were filmed story.

Key Words: Sait, Man, Şişt, Birt

İÇİNDEKİLER

Yemin Metni	I
Jüri Sayfası	II
Türkçe Özet ve Anahtar Kelimeler	III
İngilizce Özet ve Anahtar Kelimeler	IV
İçindekiler	V

Giriş	1
-------	---

I. BÖLÜM ÇEKİM ÖNCESİ SÜREÇ

1. ÖYKÜ	2
2. KARAKTERLER	6
3. MEKANLAR	7
4. TREATMENT	9
5. SENARYO	10

II. BÖLÜM ÇEKİM- SET SÜRECİ

1. ÇEKİM SENARYOSU	16
2. DEKUPAJLI ÇEKİM SENARYOSU	23
3. SET FOTOĞRAFLARI	30
SONUÇ VE DEĞERLENDİRME	34
ÖĞRENCİNİN ÖZGEÇMİŞİ	35

GİRİŞ

Bu senaryo Sait Faik Abasıyanık'ın, *Hişt! Hişt!* isimli hikâyesinden yola çıkılıp da uyazıldı. *Hişt! Hişt!* isimli bu kısa filmin yapılma amacı; insanoğlunun çevreye, doğaya ve de insan olmaya duyarlılığını ortaya koymaktır.

Bildiğiniz gibi; Sait Faik Abasıyanık, ülkemizdeki en önemli “durum hikâyecilerinden”, bir başka deyişle de “durum öykücülerinden” birisidir. Bu tür hikâyede bir olaydan çok, durum anlatılır. Durum hikâyeleri çoğu zaman belli bir mekânda, çoğu zaman tek bir mekânda geçer.

Edebiyat metni olan hikâyenin sinemaya uyarlanmasında bu iki sanatın anlatım veya dil farklarından ötürü kimi değişikliklere gidilmesi de söz konusu olmaktadır. Dolayısıyla yazıyla anlatılan bir hikâyeyi görüntüye dönüştürürken, uyarlamanın doğası gereği hikâyede yorumlar yapılmıştır. Örneğin, görüntüye öncelik verilmiştir. Bazı absürt durumlar yaratılarak anlatım zenginleştirilmiştir. Örneğin, Sait adlı kahramanımızın konuştuğu adam karakteri atılarak onun yerine terk edilmiş bir mekanda, kırmızı bir koltukta oturmuş ve kitap okuyan bir kadın figürü eklenmiştir. Bunun da filmin duygusal ve fotografik gücüne etki edeceği hesaplanmıştır.

Senaryo çalışması sırasında Tez Danışmanı, Yrd.Doç.Dr.Cengiz T. Asiltürk'ün gözardı edilemez yardımları olmuştur. Kendisine teşekkür ederim.

I. BÖLÜM

ÇEKİM ÖNCESİ

1. ÖYKÜ: HIŞT! HIŞT!

Hikâye: Sait Faik Abasıyanık

Yürüyordum. Yürüdükçe açılıyordum. Evden kızgın çıkmıştım. Belki de traş bıçağına sinirlenmiştim. Olur, olur! Mutlak traş bıçağına sinirlenmiş olacağım.

Otların yeşil olması, denizin mavi olması, gökyüzünün bulutsuz olması, pekala bir meseledir. Kim demiş mesele değildir diye? Budalalık! Ya yağmur yağmasaydı... Ya otların yeşili mor, ya denizin mavisi kırmızı olsaydı... Olsaydı, o zaman mesele olurdu işte... Çukolata renginde bir yaprak, çağla bademi renkli bir keçi gördüm. Birisi arkamdan:

-Hişt dedi.

Dönüp baktım. Yolun kenarındaki daha boyunu bosunu almamış taze deve dikenleriyle karabaşlar, erik lezzetinde bana baktılar. Dişlerim kamaştı. Yolda kimsecikler yoktu. Bir evin damını, uzakta uçan bir iki kuşu, yaprakların arasından denizi gördüm.

Yoluma devam ederken:

-Hişt, hişt! dedi.

Dönüp bakmak istedim. Belki çok istediğim için dönüp bakamadım. Olabilir. Gökten bir kuş, “hişt hişt” ederek geçmiştir. Arkamdan yılan, tosbağa, bir kirpi geçmiştir. Bir böcek vardır belki:

-Hişt! Hişt diyen. Hişt! dedi yine.

Bu sefer belki de isteksizlikten dönüp baktım, çalıkların arasına birisi saklanıyormuş gibi geldi bana. Yolun kenarına oturdum. Az ötemde bir eşek otluyor, Onun da rengi çağla bademi ; ağzı, dişleri, kulakları, boynu ne güzel. Otluyor. Otları adeta çatırdata çatırdata yiyor. Belki de bu çıtırtılı, çatırtılı sesi hişt diye duymuşumdur ? Eşeğin ot koparışının sesinden apayrı bir ses:

-Hişt hişt hişt! dedi.

Hani bazı, kulağımızın dibinde çok tanıdığımız bir ses, isminizi çağırır. Olur değil mi? Pek enderdir. Belki de kendi kafanızın içinden sizin sevdiğiniz, hatırladığımız bir ses, ses olmadan sizi çağırıştır. Olabilir.

Birdenbire güneşi, buluta benzemez garip, sarı bir sis kapladı. Bir kirlî el, çağla bademi eşeğin sırtından bir kumaş seçip çekip aldı... Her zamanki kül rengi , yer yer havı dökülmüş eski mantosunu giydirdi eşeğe. Yola indim. İstedığı kadar hişt desin, sahici sulu bir dost olsun. İsterse kimseler olmasın, kendi kendime kulağıma hişt hişt diyen bir divane olayım ben, aldırmayacağım.

Belki bir kuştur. Belki tosbağadır. Bekli de kirpidir. Belki de yakın denizden seslenen bir balık, bir canavardır. Karabataktır. Mihaliki kuşudur.

İyisi mi ben kendim hişt hişt derim. O zaman tamamı tamamına pek hişt hişt seslenişine benzemeyen, benzemesin diye uğraştığım bir mırıldanmadır tutturdum.

Birden bire önümde bir adamla bir kadın gördüm. Bana, Kalpazankaya yolunu sordular. Üstüdesiniz, dedim. Sanki yol hareket etti. Yürümediler. İki adım da benden uzaklaştılar. Koyunların arasına yüzükoyun uzanmış papazın oğlunu gördüm. Yüzünden aptal, çilli horoza benzer bir mahluk kalktı. Ağzının salyasını sildi. Kuzuyu bacaklarından tuttu. Kuzu ile yere yıkıldı. Kuzuyu burnundan öptü. Papazın oğlu çirkin, aptal otuzbirli bir yüzle baktı.

Vardır böyle kuşlar. “Cik cik” demezler, “hişt hişt” derler. Kuştı kuş. Bir adam yer belliyordu. Belin demirine basıyor, kırmızıya çalan bir toprak altını, üste aktarıyordu.

-Merhaba hemşerim dedi.

-Ooo! Merhaba dedim.

Tekrar işine daldı. hişt hişt dedim. Aldırmadı. Bir daha, “ hişt” dedim. Yine aldırmadı.

Hızlı hızlı “hişt hişt hişt!”

-Buyur beğim dedi.

-Bir şey söylemedim dedim.

Küçük parmağını kulağına soktu. Kaşdı. Çıkarıp parmağına baktı. Belin sapına siler gibi yaptı.

-Hişt hişt! dedim.

Yüzünü göğe kaldırdı. Kuşlara baktı. Denize baktı. Dönüp şüphe ile bana baktı.

-Bu sene enginarlar nasıl dedim.

-İyi değil dedi.

-Baklayı ne zaman keseceksin?

-Daha ister dedi.

Nefes alır gibi “hişt” dedim.

Yine şüphe ile denize, şüphe ile göğe, şüphe ile bana baktı.

-Kuşlar olmalı dedim.

-Benim de kulağıma bir hışırtı gelir amma – dedi -, ne taraftan gelir ? Zati bu sırada şu kulağım ağırlaştı.

-Bir yıkatmalı dedim, benim de geçenlerde ağırlaşmıştı...

-Yıkattın mı?

-Yıkamadım, hacet kalmadı, doktora gittim. Alıverdi; pislikmiş.

-Çocuklar nasıl diye sordum.

-İyiler dedi. Dokuzdu sekiz kaldı. Biliyorsun dokuzuncunun macerasını ya...

-Sus, sus dedim. Yürekler acısı. Haydi Allaha ısmarladık!

-Haydi güle güle.

Biraz uzaklaşınca:

-Hişt hişt-

Bu sefer yakaladım. Bahçivandı. Oydu oydu.

-Hadi hadi, yakaladım bu sefer seni! dedim.

-Yok vallahi! dedi, vallahi daha kesmedim bakla, senden ne diye saklayayım, parasıyla değil mi? Sen değimlisin “hişt hişt” diyen?

-Ben de duyarım bir ses, amma bulamam nereden gelir? Nereden gelirse gelsin; dağlardan, kuşlardan, denizden, insandan, hayvandan, ottan, böcekten, çiçekten. Gelsin de nereden gelirse gelsin! Bir hişt hişt sesi gelmedi mi fena. Geldikten sonra yaşasın çiçekler, böcekler, insanoğulları...

-Hişt hişt! Hişt hişt! Hişt hişt !

2. KARAKTERLER

a. Sait

Sait, ellili yaşlarında, muhtemelen şair ya da yazar bir kişiliktir. Derinliği ve doğaya karşı bir duyarlılığı vardır. Film boyunca “yalnız bir adam” profili ortaya çıkar. Onun hakkında çok fazla bir şey bilmeyiz. Doğayla bütünleşmiş biri olarak onu görürüz.

b. Adam

Sait’in eskiden tanıdığı olan “adam” hakkında da derinine bir bilgi seyirciye gitmez. Bu adam ile sait’in konuşmalarından tanıştıkları ortaya çıkar.

c. Kadın I.

I. Kadın, hikâyenin gitmesi ve imgesel bir anlam ve absürt bir durum ortaya koymak için filmde vardır. Onu bir hamakta kitap okurken görürüz ve Sait’in serüveni için tamamlayıcı olmanın ötesinde bir rolü yoktur.

d. Kadın II.

Kırmızı bir koltukta ve çöplüğü andıran, fonunda kentten uzaklığı yansıtan bir ortamda kitap okuyan bu kadın da imgesel bir varlıktır.

3. MEKANLAR

a. Sokak

Sait bu ıssız mekânda yürürken, onu tanımaya başlarız. Kendi halinde, muhtemelen şair bir adamı görmekteyizdir. Sait'in tanınmasına bu yol-mekânın katkısı büyüktür. Zira bu yolun çevresinde “ölü” yaşam alanı (evler, sokaklar, ağaçlar) vardır. Neredeyse hiç insan yoktur.

b. Yıkıntı

Yıkıntılar ortasındaki kırmızı bir koltukta oturan kadın, kitap okumaktadır. Belki de bu kadın Sait'in düşlerinde yarattığı biridir; onun, iletişim kurma çabasını ya da insanlardan kaçıp seçtiği figürlerle iletişim kurmasını ortaya koymaktadır. Zira mekânın alışılmadık havası kadın sayesinde dönüşür ve olduğundan farklı bir anlama gelir.

c. Yol

Sait'in alışılmış bir yaşam ortamından kaçışını destekleyen ve onu kalpten duyduğu bir sesin peşinden sürükleyen “yol-mekân” bir iç-sesin sürdüğü ana mekânlardan biridir. Sait bu yol üzerinde insanlarla karşılaşır, sesin peşine bu yol(culuk)da düşer.

d. Orman

Sait ve daha önceden tanıdığı ima edilen Adam bu mekânda konuşur. Zira ıssızlık ve ormanın doğal ortamı Sait'in yalnızlık dolu içsel yolculuğunun ara durağı olarak çok önemli anlatıma bir destek olarak filme ana mekân olarak seçilmiştir. Orman, doğal varlığıyla, uzaklık duygusunu ve kentin dışında bulunma atmosferini yaratarak filmin doğal akışını sağlamaktadır. Bu nedenle de en önemli mekanlardan biridir.

e. Su Kenarı

Sait “hişt hişt sesini ararken, gidip suyun sesini dinler. Bu nedenle de su kenarı önemli mekânlardan biridir.

f. Bahçe

Bahçenin bir mekân olarak seçilme nedeni, Sait’in içsel yolculuğunun reel bir yolculuk haline dönüşmesini sağlamıştır. Bu nedenle de Bahçe mekân olarak bir “ara durak” ya da belli bir yere “varma”yanılgısını desteklemektedir. Zira bu mekândan sonra Sait’in yolculuğunun sürdüğünü görürüz. Sait belli bir yere varmayacak-ulaşmayacak ve içsel-dışsal yolculuğunu hep sürdürecektir.

4. TREATMENT

Sait bir yolculuğa çıkar. Aslında bir kent insanı olduğu giysilerinden, davranışlarından, çevreyle ilişkisinden çok kolaylıkla anlaşılacaktır. Yolculuk başta dışsal bir yolculukken son kertede bir içsel yolculuğa dönüşür.

Sait muhtemelen bir sanatçıdır. Onu doğanın bir parçası gibi algılarız. Zaten insan doğa denilen varlığın bir üyesi değil midir?

5. SENARYO

HİŞT! HİŞT!

ESER: Sait Faik Abasıyanık SENARYO: Ruhi Engin Özmen - Cengiz T. Asiltürk

YÖNETMEN: **Ruhi Engin Özmen**

1) KIRLIK BİR YER (DIŞ-GÜN)

SAİT.

Sait kırılık alanda yalnız yürümektedir. Sait yürüdükçe rahatlar. Durur, yeşil otları okşar. Kalkar ve ilerler. Gökyüzüne bakar, çevreye bakar.

2) EV (DIŞ-GÜN)

SAİT.

Kamera arabada şaryo hareketiyle ilerlerken tepedeki evin bahçesini evi görürüz. Hareket sürerken Sait de kadraja alınır. Onu geçeriz. O yürürken ses duyar.

SES – Hişt! Hişt!

Sait bir anda durur. Merakla çevresine göz atarken kamera onun gözü gibi çevrinir... Etrafta kimseler yoktur. Sait yeniden yürür.

3) KIRLIK BİR YER (DIŞ-GÜN)

SAİT.

Sait eğilir. Yerden çikolata rengi bir yaprak alır. Bir süre onu inceler, onu uygun bir yere bırakır. İlginç bir şey görüp yönelir. Bir süre onu izler. O an aynı sesi bir kez daha duyar.

SES – Hişt! Hişt!

Sait dönüp bakar. Kamera ağırca çevrinerek çiçek açmış erik ağacına odaklanır. Birden yere eğilerek dikenleri gösterir...

4) YOL (DIŞ-GÜN)

SAİT.

Sait bakılmaktadır. Ortalıkta kimse yoktur. Sait yine bir yere bakar.

5) KIRLIK BİR YER (DIŞ-GÜN)**SAİT, FGR.**

Evin penceresini görürüz. Başka yere bakar. Orada çalışan işçileri görür. Yeniden bakar. Dallar arasında ormanı görür. Tekrar yürür. Aynı ses, bir kez daha duyulur.

SES – Hişt! Hişt!

Sait bakıp-bakmama ikilemiyle dikilip kalır. Etrafa bakınırken: Kamera, onun gözüymüş gibi çevrinir; uzakları gösterdiği halde, geldiği yerdeki adam yakınımızda toprakla uğraşmaktadır. Sait tekrar yürür durup kulak kabartır. Yeniden yürür.

SES – Hişt! Hişt!

Sait dikilir kalır. Çalı belli belirsiz kımıldar. Sait yere oturur oraya bakar. Sonra çevreye bakar. Uzaktan bir adam geçmektedir. Sait ona bakarken, bir kez daha aynı sesi duyar...

SES – Hişt! Hişt!

Sait yeniden çevresine bakar. Bir süre uzağa göz gezdirir. Sonra eğilir ve toprağı dinler. Kalkar aldırmadan yürür gider. Aynı sesi bu kez kendisi çıkarır.

SAİT – Hişt! Hişt!

6) BAŞKA BİR YOL (DIŞ-GÜN)**SAİT, FGR.**

Etrafına bakar. Uzaktan iki kişi gitmektedir. Sait, yürüyüp uzaklaşır. Sait yürürken durur ve bir yere bakar. İlerler suyun başına gelir. Akan suya bakar. Biz suyu, onun gözünden görürüz. Sait uzaklaşır.

ADAM I – Kardeş... Kalpazankaya Yolu'na nasıl çıkabiliriz...

SAİT – Tam üstüdesiniz...

Adamlar bir an aptallaşmış gibi dururlar ve sonra uzaklaşırlar. Sait de oradan uzaklaşır. Yürürken bir anda durup bakar.

7) KIRLIK BİR YER (DIŞ-GÜN)**SAİT, FGR.**

Kadın, kırılık alanda ve absürt bir ortamda kırmızı koltuğa oturmuş kitap okumaktadır.

SAİT – “Hişt! Hişt!” diyen bir ses duydu mu?

ÇOCUL – Duymadım! Kuştur, kuş...

Sait yürür, gider.

8) ORMAN (DIŞ-GÜN)**SAİT, ADAM.**

Ormanda toprakla uğraşan adama bakar. Onun tüm eylemlerini dikkatle izler. Adam, onun varlığından habersizce çalışmaktadır. Adam terini silerken onu görür..

ADAM – Merhaba, hemşehrim...

SAİT – Merhaba...

Adam tekrar işine dalar... Sait oradan uzaklaşırken bir an döner ve muzipçe ses çıkarır.

SAİT – Hişt! Hişt!

Adam aldırılmaz. Sait aynı sesleri çıkarır.

SAİT – Hişt! Hişt!

Adam yine aldırılmaz... Sait bu kez üç kez tekrarlar.

SAİT – Hişt! Hişt! Hişt!

ADAM – Buyur beğim?

SAİT – Yok! Bir şey söylemedim!

Adam küçük parmağını kulağına sokup karıştırır. Kulağından çıkarttığı parmağına bakar. Onu siler. Çalışmaya başlar.

SAİT – Hişt! Hişt!

Adam yüzünü göğe kaldırıp bakar. Etrafına bakar. Sonra dönüp kuşkuyla Sait'e bakar.

SAİT – Bu sene enginarlar nasıl?

ADAM – İyi değil.

SAİT – Baklayı ne zaman keseceksin?

ADAM – Daha var...

Sait nefes alıyormuş numarasıyla...

SAİT – Hişt!

Adam yüzünü göğe kaldırıp bakar. Etrafına bakar. Sonra dönüp kuşkuyla Sait'e bakar.

SAİT – Kuşlar olmalı...

ADAM – Ara sıra benim de kulağıma bir hışlırtı gelir. Amma.. Ne taraftan gelir anlamam. Zaten şu sıralar şu kulağım ağırlaştı...

SAİT – Bir yıkatmalı... Benim de geçenlerde epey ağırlaşmıştı...

ADAM – Yıkattın mı?

SAİT – Yıkamadım... Hacet kalmadı...

Doktora gittim... Alıverdi, pislikmiş...

Sait onunla sohbeti koyulaştırmak ister.

SAİT – Çocuklar nasıl?

ADAM – İyiler. Dokuzdu sekiz kaldı...

Biliyorsun

Dokuzuncunun macerasını...

SAİT – Sus! Sus! Yürekler acısı... Haydi...

Allaha ısmarladık...

ADAM – Haydi... Güle güle...

Sait uzaklaşırken aynı sesi duyar.

SES – Hişt! Hişt!

Sait bakınmaktadır. Bahçedeki adama döner.

SAİT – Hadi! Hadi! Yakaladım bu sefer seni!

ADAM – Yo valla!..

SAİT – Sen değil misin “hişt hişt” diyen?

ADAM – Ben de duyarım bir ses, amma bulamam nereden gelir!

SES – Hişt! Hişt!

İkisi birden etraflarına bakarlar...

ADAM – Kuşlar. Ya da denizden geliyor!
Nerden gelirse gelsin... Dağlardan,
kuşlardan, denizden... İnsandan, hayvandan,
ottan, böcekten... Gelsin de, nereden gelirse
gelsin... Bir sesi gelmedi mi, fena..

SAİT – Geldikten sonra yaşasın çiçekler,
böcekler ve insanoğulları...

ADAM – Hişt! Hişt!

SAİT – Hişt! Hişt!

Sait adama gülerek yürüyüp giderken; o “hişt hişt” sesleri de onu takip eder. Sesler giderek zayıflar...

BİTTİ

II. BÖLÜM

ÇEKİM SÜRECİ

1. ÇEKİM SENARYOSU

HİŞT! HİŞT!

ESER: Sait Faik Abasıyanık

SENARYO: Ruhi Engin Özmen - Cengiz T. Asiltürk

YÖNETMEN: **Ruhi Engin Özmen**

1) KIRLIK BİR YER (DIŞ-GÜN)

SAİT.

Sait kırılık alanda yalnız yürümektedir. Sait yürüdükçe rahatlar. Durur, yeşil otları okşar. Kalkar ve ilerler. Gökyüzüne bakar, çevreye bakar.

2) EV (DIŞ-GÜN)

SAİT.

Kamera arabada şaryo hareketiyle ilerlerken tepedeki evin bahçesini evi görürüz. Hareket sürerken Sait de kadraja alınır. Onu geçeriz. O yürürken ses duyar.

SES – Hişt! Hişt!

Sait bir anda durur. Merakla çevresine göz atarken kamera onun gözü gibi çevriner... Etrafta kimseler yoktur. Sait yeniden yürür.

3) KIRLIK BİR YER (DIŞ-GÜN)**SAİT.**

Sait eğilir. Yerden çikolata rengi bir yaprak alır. Bir süre onu inceler, onu uygun bir yere bırakır. İlginç bir şey görüp yönelir. Bir süre onu izler. O an aynı sesi bir kez daha duyar.

SES – Hişt! Hişt!

Sait dönüp bakar. Kamera ağırca çevrinerek çiçek açmış erik ağacına odaklanır. Birden yere eğilerek dikenleri gösterir...

4) YOL (DIŞ-GÜN)**SAİT.**

Sait bakılmaktadır. Ortalıkta kimse yoktur.

Sait yine bir yere bakar.

5) KIRLIK BİR YER (DIŞ-GÜN)**SAİT, FGR.**

Evin penceresini görürüz. Başka yere bakar.

Orada çalışan işçileri görür. Yeniden bakar.

Dallar arasında ormanı görür. Tekrar yürür.

Aynı ses, bir kez daha duyulur.

SES – Hişt! Hişt!

Sait bakıp-bakmama ikilemiyle dikilip kalır.

Etrafa bakınırken: Kamera, onun gözüymüş gibi çevrinir; çok uzakları gösterdiği halde, geldiği yerdeki adam yakınıımızda toprakla

uğraşmaktadır. Sait tekrar yürür durup kulak kabartır. Yeniden yürür.

SES – Hişt! Hişt!

Sait dikilir kalır. Çalı belli belirsiz kımıldar. Sait yere oturur oraya bakar. Sonra çevreye bakar. Uzaktan bir adam geçmektedir. Sait ona bakarken, bir kez daha aynı sesi duyar...

SES – Hişt! Hişt!

Sait yeniden çevresine bakar. Bir süre uzağa göz gezdirir. Sonra eğilir ve toprağı dinler. Kalkar aldırmadan yürür gider. Aynı sesi bu kez kendisi çıkarır.

SAİT – Hişt! Hişt!

6) BAŞKA BİR YOL (DIŞ-GÜN)

SAİT, FGR.

Etrafına bakar. Uzaktan iki kişi gitmektedir. Sait, yürüyüp uzaklaşır. Sait yürürken durur ve bir yere bakar. İlerler suyun başına gelir. Akan suya bakar. Biz suyu, onun gözünden görürüz. Sait uzaklaşır.

ADAM I – Kardeş... Kalpazankaya Yolu'na nasıl çıkabiliriz...

SAİT – Tam üstüdesiniz...

Adamlar bir an aptallaşmış gibi dururlar ve sonra uzaklaşırlar. Sait de oradan uzaklaşır.

Yürürken bir anda durup bakar.

7) KIRLIK BİR YER (DIŞ-GÜN)

SAİT, FGR.

Kadın, kırılık alanda ve absürt bir ortamda kırmızı koltuğa oturmuş kitap okumaktadır.

SAİT – “Hişt! Hişt!” diyen bir ses duydun mu?

ÇOCUL – Duymadım! Kuştur, kuş...

Sait yürür, gider.

8) ORMAN (DIŞ-GÜN)

SAİT, ADAM.

Ormanda toprakla uğraşan adama bakar. Onun tüm eylemlerini dikkatle izler. Adam, onun varlığından habersizce çalışmaktadır. Adam terini silerken onu görür..

ADAM – Merhaba, hemşehrim...

SAİT – Merhaba...

Adam tekrar işine dalar... Sait oradan uzaklaşırken bir an döner ve muzipçe ses çıkarır.

SAİT – Hişt! Hişt!

Adam aldırılmaz. Sait aynı sesleri çıkarır.

SAİT – Hişt! Hişt!

Adam yine aldırılmaz... Sait bu kez üç kez tekrarlar.

SAİT – Hişt! Hişt! Hişt! Hişt!

ADAM – Buyur beğim?

SAİT – Yok! Bir şey söylemedim!

Adam küçük parmağını kulağına sokup karıştırır. Kulağından çıkarttığı parmağına bakar. Onu siler. Çalışmaya başlar.

SAİT – Hişt! Hişt!

Adam yüzünü göğe kaldırıp bakar. Etrafına bakar. Sonra dönüp kuşkuyla Sait'e bakar.

SAİT – Bu sene enginarlar nasıl?

ADAM – İyi değil.

SAİT – Baklayı ne zaman keseceksin?

ADAM – Daha var...

Sait nefes alıyormuş numarasıyla...

SAİT – Hişt!

Adam yüzünü göğe kaldırıp bakar. Etrafına bakar. Sonra dönüp kuşkuyla Sait'e bakar.

SAİT – Kuşlar olmalı...

ADAM – Ara sıra benim de kulağıma bir hışlırtı gelir. Amma.. Ne taraftan gelir

anlamam. Zaten Şu sıralar Şu kulağım ağırlaştı...

SAİT – Bir yıkatmalı... Benim de geçenlerde epey ağırlaşmıştı...

ADAM – Yıkattın mı?

SAİT – Yıkamadım... Hacet kalmadı...

Doktora gittim... Alıverdi, pislikmiş...

Sait onunla sohbeti koyulaştırmak ister.

SAİT – ocuklar nasıl?

ADAM – İyiler. Dokuzdu sekiz kaldı...

Biliyorsun

Dokuzuncunun macerasını...

SAİT – Sus! Sus! Yürekler acısı... Haydi...

Allaha ısmarladık...

ADAM – Haydi... Güle güle...

Sait uzaklaşırken aynı sesi duyar.

SES – Hişt! Hişt!

Sait bakınmaktadır. Bahçedeki adama döner.

SAİT – Hadi! Hadi! Yakaladım bu sefer seni!

ADAM – Yo valla!..

SAİT – Sen değil misin “hişt hişt” diyen?

ADAM – Ben de duyarım bir ses, amma bulamam nereden gelir!

SES – Hişt! Hişt!

İkisi birden etraflarına bakarlar...

ADAM – Kuşlar. Ya da denizden geliyor! Nerden gelirse gelsin... Dağlardan, kuşlardan, denizden... İnsandan, hayvandan, ottan, böcekten... Gelsin de, nereden gelirse gelsin... Bir sesi gelmedi mi, fena..

SAİT – Geldikten sonra yaşasın çiçekler, böcekler ve insanoğulları...

ADAM – Hişt! Hişt!

SAİT – Hişt! Hişt!

Sait adama gülererek yürüyüp giderken; o “hişt hişt” sesleri de onu takip eder. Sesler giderek zayıflar...

BİTTİ

3. SET FOTOĞRAFLARI

İlk çekim için kamera kontrol...

İlk çekim için açı belirleme...

Set taşınırken yardımlaşma...

Ses kntrol...

Yeni bir çekime hazırlık...

Soğuk prova...

Ayrıntı çekimde neler olduğunu görelim...

Ayrıntı çekim için komut verilecek...

Oyuncular ezber geçiyor...

Oyuncular çalışıyor...

Hangi çekimi gerçekleştiriyoruz...

Buradan mı alsak bu çekimi...

Açı tamam mı...

Gel bir de sen bak, tamam mıdır?

Kamera önemli... Yazarın kalemi gibi...

Bir de alt-açı yapalım mı?

Endişelendim! Tez danışmanım nerede?

Bence açınız çok iyi arkadaşlar...

Galiba hazırız...

Tamam, yağmur da kesildi...

Yemek arası!..

Set yemeği bu, çabuk olalım arkadaşlar...

Orman sahnesinin son çekimi! Hazır!..

Bu çay iyi oldu... Teşekkürler...

SONUÇ VE GENEL DEĞERLENDİRME

Senaryosu, Sait Faik Abasıyanık'ın *Hişt Hişt* isimli öyküsünden yola çıkılarak yazılan bu filmde doğal ortamlar film mekânı olarak seçilmiştir. Şiirsel bir film yaratma kaygımızın bir sonucu olarak doğal güzelliklerden yararlanılmıştır.

Çekim için ayrılan iki günü kapsayan sürenin bir güne indirilmesi çalışma tempomuzu etkilemiştir. Doğal ortamlarda çalışılırken özellikle teknik sıkıntılar yaşanmıştır. Kameranın şarjının bitmesi ve yakınlarda elektrik olmaması nedeniyle set değiştirilirken doğal dokumuzun bosulmamasına özen gösterilmiştir. Oyuncularımız ve kameraman üstün özveride bulunmuştur. Kısa da olsa bir film çekmenin zorluklarının yanında keyifli bir çalışma ortamı da kurulmuştur. Ciddi bir iş ortaya çıkarma amacı etrafında toplanmış bşir ekiple çalışmam, şanslı tarafımdır.

Çekim senaryosuna sıkı sıkıya bağlı kalınmasının yanında yer yer doğaçlamalardan ve anlık fikirlerden de yararlanılmıştır. Özellikle kırmızı bir koltukta ve terk edilmiş bir ortamda bir kadının görülmesi anlık bir fikrin sonucudur.

Film izlendiğinde görüleceği gibi filmin neredeyse tümü dış çekimden oluşmaktadır. Zorluklardan birisinin kaynağı, işte bu dış çekimlerdir. Zira filmin çekildiği gün neredeyse dört mevsim bir günde yaşanmıştır. Işığın sık değişmesi, havanın sık değişmesi, güneşli bir öğleden sonranın ardından yağmur çiselemesi, sahaneler arasında atmosfer farkı yaratacağından bekle ve gör metoduyla çalıştık. Çekilen kısımlar sette tekrar tekrar izlendi. Bu zor koşullara karşın, amacıma çok yakın bir sonuç elde ettiğimi söyleyebilirim.

ÖĞRENCİNİN ÖZGEÇMİŞİ

Ruhi Engin Özmen

1961 yılında İstanbul'da doğdu. İlk ve Orta öğrenimini İstanbul'da tamamladı. 2004 yılında Kültür Üniversitesi Sanat Tasarım Fakültesi İletişim Tasarımı Bölümü'nde başladığı yükseköğrenimini 2008 yılında tamamladı. Beykent Üniversitesi Sinema ve Televizyon bölümünde yüksek lisans yaptı.

Bir süre lojistik sektöründe profesyonel olarak çalıştıktan sonra 1987 yılında Mars Uluslararası Nakliyat ve Dış Ticaret Ltd. Şti.'ni kurucu ortağı oldu. Şirket 20 yılı aşkın süredir taşımacılık ve lojistik sektörünün lideri bir grup haline geldi. Halen aynı grupta Yönetim Kurulu Başkan Vekili olarak görev yapıyor.

Mesudiye Gelişme Vakfı kurucu üyesi ve Başkan Vekili, Türkiye Lojistik Araştırmaları Vakfı kurucu üyesi ve Başkanı olarak hizmet veriyor. Beykoz Lojistik Meslek Yüksekokulu kurucusu ve mütevelli heyet başkanıdır. Evli ve 2 çocuk babasıdır.

Adres : Mars Lojistik Grup A. Ş.
 Merkez Mahallesi Değirmenbahçe Caddesi
 No: 21 Yenibosna 34197 İSTANBUL

e-mail : enginozmen@marslogistics.com

Telefon : 0212 411 44 44

GSM : 0532 261 24 52